Anul III. — Nrul 36 Prețul unui exemplar 4 Lei. Timișoara, 1 Septembrie 1929

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub președinția D-lui Prof. A. C. CUZA

ABONAMENTUL PE UN AN
Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

Director-proprietar:
ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

L. A. N. C. și organizația „Vlad Țepeș"

— Problema jidănească —

O clarificare necesară

Incidentul cu d. Vasile Vlădescu, profesor și avocat, din București — care s'a înscris în org „Vlad Țepeș" și partizan a dictaturei, dar care s'a retras apoi imediat, văzând că această organizație nu înțelege să rezolve problema jidănească — am zis, că a venit să confirme punctul meu de vedere, care am cerut, ca cea dintâi condiție, să se arate în ce formă se va realiza dictatura: **Cum?... Cu cine?.. Cu ce?**

Căci iată că incidentul, îl silește pe d. Gr. N. Filipescu, să clarifice, ceea ce nu a clarificat din proprie inițiativă, și de la început, cum dovedește articolul **„Pentru curmarea oricărui echivoc"**, publicat în fruntea ziarului „Epoca", de Luni 12 August 1929.

Reproducem întocmai acest articol, purtând semnătura d-lui **Grigore N. Filipescu**, în următorul cuprins:

„D. Vasile Vlădescu profesor și avocat domiciliat în strada Antim 55 ne-a făcut cinstea unei vizite".

„D-sa vrea să știe care va fi atitudinea lui „Vlad Țepeș" față de problema evreească.

„I-am răspuns că după câte știu această chestie a fost rezolvată, dar în nici un caz nu înțelegem să ne manifestăm spărgând geamurile prăvăliilor evreești sau bătând pe studenții de altă religie ca noi".

„Naționalismul conceput sub forma aceasta constitue o demagogie poate mai periculoasă decât propaganda pe care o face la vale d. D. R. Ioanițescu. Când subsecretariatul de Stat de la interne făgăduiește țăranilor rămășițele marii proprietăți luate de data aceasta, cu toată obiectivitatea la lămurirea situației L. A. N. C. și față de organizația „Vlad Țepeș".

E o clarificare necesară!

Pentru ca frații noștri de luptă din L. A. N. C.: să vadă care trebue să fie atitudinea lor către acei cu organizația „Vlad Țepeș".

Pentru ca, mai ales, să se dovedească încă odată și să se clarifice toți: că numai doctrina și programul L. A. N. C. — ca bază a oricărei acțiuni politice — poate încă să mai salveze națiunea românească, de peirea, la care au dus-o „partidele", asociate cu jidanii, și că dar această doctrină și acest program se impun acelora cari voesc să le înlăture.

Atitudinea L. A. N. C. față de organizația „Vlad Țepeș", este riguros determinată — în stare de azi — de două motive: un motiv care le unește, și un motiv, care le desparte.

Inlăturarea partidelor: este mativul, care le unește.

Problema jidănească: este motivul care le desparte.

In situația aceasta — la prima vedere, **paradoxală**, dar asupra căreia nu insist momentan — se pune întrebarea:

Ce avem de făcut?

Să ne învrăjbim? Să ne lovim? Să ne slăbim reciproc? Să ne distrugem? Sau poate să renunțam la convingerile noastre?

Nu!

Si să ni păstrăm fiecare convingeri — dacă sunt convingeri bazate pe adevăr, și nu erori evidente — și **să luptăm paralel.**

Națiunea românească, stă deasupra noastră, și ne judecă pe toți.

L. A. N. C. a fost constituită și luptă ca să rezolve problema jidănească.

Organizația „Vlad Țepeș", zice, că „această chestie a fost rezolvată".

Națiunea va judeca!

Lăsând dar ca organizația „Vlad Țepeș" să vadă unde este adevărul, — și care este interesul ei — eu mă adresez către membrii L. A. N. C. și li spun:

Lupta paralelă — fără învrăjbiri inutile, cu organizațiile cari urmăresc și ele, cinstit, vreunul din obiectivele L. A. N. C., în afară de partide — **ne va duce la realizarea programului nostru: România Românilor.**

Intreb: este cineva care să fie împotriva acestui program?

Așadar, să luptăm mai departe pentru a-l realiza: fără a ne risipi puterile în conflicte zădarnice, de cari vor profita numai dușmanii.

A. C. CUZA

Scrisoarea d-lui Mihalache

D-l ministru al domeniilor, I. Mihalache ne trimete spre publicare o „scrisoare către plugari", din care reproducem părțile cele mai esențiale:

Degeaba am face legi bune pentru agricultură; degeaba am plăti lefuri la slujbași; degeaba am da subvenții pentru semințe și instrumente și vite și toate câte mai trebue — dacă, odată cu acestea, nu s'o lumina și mintea plugarului; ori ce-ar face Guvernul, pentru plugarul nepriceput și leneș — tot una este. Este ca și când ar ploua de sus, pe un pământ din care lipsește sămânța. Pe câtă vreme dacă la ajutorul de sus, se mai adaugă mintea și hărnicia plugarului atunci rodul iese însutit.

Nu țările care au pământul cel mai bogat produc mai multe roade, și nici acelea unde ploaia cade mai regulat, și acelea unde plugarii sunt mai luminați, cu învățătura mai bună, cu hărnicia mai mare, cu economie mai strânsă, cu cooperative mai bine organizate.

Căci pământului sărac, omul deștept i-a găsit leacul: îl îngrașe de nu se mai cunoaște c'a fost sărac.

Și lipsei de ploaie omul deștept iarăși i-a găsit leac: abate apa din râuri or găurește pământul și-o face să țâșnească din mărunțaele lui.

Mai greu este să găsești leac neștiinței, căci lumina nu se vâră dintr'o dată în capul omului, ci trebue să alerge și el după ea.

Eu dacă aș avea o putere n'aș face altă lege decât una singură: să nu mai fie nici un plugar neluminat, să știe fiecare atâta cât știu cei mai luminați țărani de

Contribuții

la demascarea ființiei și secretelor Franc-masoneriei

de: **Romulus Damian**

(Continuare).

Cu această ocaziune s'a cerut prin glasul d-lui Dr. Daie, că **din lojă să fie conduși nu numai politicianii dar și absolut toate chestiunile politice și diplomatice a României,** când apoi d-l Stancu Brădișteanu și-a exprimat convingerea că să apropie tot mai mult și mai sigur vremea când Franc-masoneria va uniformiza legile din toată lumea și că „Liga Națiunilor" fiind creațiunea Franc-masoneriei această așteptare se va înfăptui mai de vreme decum se crede.

D-l Wender (Cernăuți) a cerut intensificarea sprijinului material pentru învățători, institutori și profesori, iar d-l Csato (Cernăuți) mai multă propagandă pentru interesele și combaterea celor ce scriu contra Franc-masoneriei. D-nii Mendel și Georgescu (Galați) cerând răspândirea ideilor dela centru și dela individ la individ, d-l Leonte Iliescu (redactor la ziarul „Universul")răspunde că credința sa e ca această propagandă să se facă fără afișarea calității de franc-mason. D-l Costea Kreisl a vorbit despre ideia paneuropeană a masonului jidan Caleregy, afirmând că e pe calea bună de realizare. La sfârșit marele Măestru d-l Dr. Gheorghian a cerut mai mult sprijin dela presă pentru lojele din România

Procedându-se apoi la alegerea prin vot secret a 11 membri în Cons. Ord. au fost aleși: „Gheorghe Crișan, deputat național-țărănist și comisar al guvernului Maniu pe lângă „Banca Națională a României", colonel pensionat Filitti, D. Vasilescu, R. Voinescu, ing. M. Solacoiu, Horia Furtună, ing. D. Theodorescu, H. Humulescu, E. Lutinger, E. Heitz și E. Sommer.

Inainte de încheiere s'a mai făcut cunoscut că la Londra a fost de curând înființată loja „Presei" sub denumirea „ALFRED ROBBRUS LODGE No. 5083, și că este o creație a L „GALLERI" No. 1928, cărei aparțin numai ziariști, și că cea mai bogată lojă din lume e loja din Pensylvania, care pune la dispoziție multe milioane de dolari pentru propagandă.

De notat bine sunt raporturile pe care le întreține „Marele Orient din România" cu următoarele loje din Paris: Lojele „Les Trinitaires" care a creat Comitetul de acțiune antifascist, condus de Francisc Richard venerabil al lojei „Republique", 2. „La Federation Masonique", 3. „Art et Travail", 4. „Francisco Ferer", ocupându-se cu controlul doctrinelor și instrucțiilor masonice, 5. „l'Union Latine", 6. „Les Liberateurs", supraveghează și îndrumează Conventele, 7. „Les Inseparables d'Osiris" propagă revizuirea de Constituții a statelor creștine, 8. „l'Union de Peuples" propagă Republica și formarea de State federale în Europa, 9. „Garribaldi" conduce organizații masonice ca: Liga Dreptului Omului", țesând intrigi între partide politice, alimentează ura și pizma și consolidează egoismul, ambițiile și lăcomiile prin tot felul de manopere maginabile și imaginabile în cercurile cetățenilor creștini.

Iată acuma și lista persoanelor mai cunoscute ce aparțin acestei organizații masonice jidănești și românești:

1. Dr. Gh. Gheorghian, fost primar al Capitalei, — mare Măestru;

2. General pensionat Solacolu, deputat național-țărănist, — mare Măestru de Onoare;

3. Colonel pensionat Mincu, mare Măestru de Onoare;

4. Voicu Nițescu, ministrul Ardealului în guvernul Maniu, — venerabil al lojei „Dreptatea" din Brașov;

5. Alexandru Vaida Voevod, — măestru. Aparține și lojei „Ernest Renan" (Grand Orient de France, rue Cadet 16 Paris) încă din timpul tratativelor de pace din 1919 când a semnat în plin acordarea de drepturi jidanilor din România întregită.

6. Sever Dan, ministrul Sănătății publice în guvernul Maniu. Aparține lojei „Unirea din București;

7. Ion Răducanu, ministrul Muncii în guvernul Maniu. Aparține lojei „Unirea" din București.

8. I. Lugoșanu, Subsecretar de Stat în guvernul Maniu.

E. Mirto, Subsecretar de Stat în guvernul Maniu.

9. A. Argintoianu, — secretar ajutor.

10. Victor Sterea, inginer — mare Secretar.

11. Romulus Voinescu, fost șef al Siguranței generale.

12. Dr. I. Rădulescu, chimist.

13. Bloch, argintar din Calea Victoriei ce vinde și odăjdii bisericești (?).

14. Hagi Petri, jidan-turc (Du-

BCU Cluj / Central University Library Cluj

prin Danemarca, Olanda, Elveţia.

Ce minune ar fi! Fără un pic de ploaie mai mult de cât se îndură azi Dumnezeu să dea, rodul ţării depe cele 12 milioane de hectare care se însămânţează anual ar putea spori cu vr'o 500 kgr. la ha., adică cam vr'o 600.000 de vagoane pe an mai mult de cât azi.

Pe jumătate dacă ar fi, ştiţi ce-ar însemna asta pentru ţara noastră? Curat „viitor de aur“.

Iată ce aşteaptă Ţara dela mintea plugarilor.

Cine colindă ţara, dela o margine la alta, pe vremea aceasta, cunoaşte dintr'o dată gradul de luminare al plugarilor: după cum sunt arate or nu miriştile. *Banatul e tot fruntea!* Şi vechiul regat tot coada. Imi râdea inima de bucurie când am văzut graba cu care ţăranii bănăţeni întorceau miriştile cu plugul. Nici nu ridicaseră snopii de orz şi de grâu de pe loc, şi plugul tăia brazde negre în lungul câmpului galben. Când a ajuns cu brazda pe linia snopilor a oprit plugul, a mutat snopii pe arătură şi a mers înainte.

„Aşa-i bine, să ari de îndată ce ai secerat, cât e pământul umed, să bagi sub brazde şi umezeala şi paiul şi buruieana“.

Cu cât un colţ de ţară este cu lumea mai înapoiată, cu atât şi arăturile miriştilor sunt mai întârziate.

Pământul dă viaţă plantelor. Dar el dă viaţă din viaţa lui. Dacă viaţa lui e bogată — bogată este şi recolta care ţâşneşte dintrânsul. dacă viaţa lui e săracă, ce vrei să dea?

Oamenii luminaţi şi-au bătut deci capul să vadă: în ce stă isvorul de *viaţa al pământului?*

Şi au văzut că stă în: *lumină, aer şi apă,* adăogite la materiile lui lăuntrice pe care le îmbogăţim cu tot felul de îngrăşăminte.

Cât mai multă lumină, cât mai mult aer — îi trebue şi pământului ca şi omului! Iar ca acestea să pătrundă întrânsul: trageţi-i cât mai multe arături! Şi începute cât mai în grabă după seceriş.

Nu este puţină umezeala pe care o lasă plantele care au umbrit pământul, cu cât pământul este mai mărunţit la faţă, cu atât se păstrează umezeala mai bine. Miriştile care se ară îndată după seceriş, se ară repede şi nici nu e mare muncă pentru vite, căci se ară cât mai la suprafaţă (ca un lat de mână). Cu cât se ară mai târziu, cu atât se muncesc mai greu, căci pământul pierde apa, se usucă, se bătătoreşte, se inerbează, se înţelenește. Unde mai pui. că pământul arat este ca un burete care prinde şi suge apa din ploi şi o păstrează înlăuntru.

Alt mare folos: stârpirea buruenilor! Buruenile care se coc şi însămânţează cam odată cu grânele, acuma sunt băgate sub brazdă cu seminţe cu tot, buruenile putrezesc şi îngraşe niţeluş pământul, iar seminţele lor încolţesc repede, aşa că atunci când vine arătura de însămânţare, bălăriile proaspete răsărite sunt prăpădite de plug şi rămâne pământul curat — luminat.

Şi nu se stârpesc numai bălăriile, ci şi ouăle de gândaci, omizi şi viermi şi câte şi mai câte gângânii care rod rădăcinile.

Nu mai întârziaţi deci fraţi plugari, că e spre paguba voastră: *ieşiţi la câmp şi faceţi ogoare!*

I. Mihalache
Ministrul agriculturii

•

Mulţumim dlui Mihalache pentru lauda ce o aduce plugarilor bănăţeni. Este un gest frumos din partea unui ministru de domenii, că încearcă a dalsfaturi folositoare pentru agricultori.

Ce priveşte „scrisoarea“, iată ce avem de spus:

Dl Mihalache scrie, că ar vrea să aibe puterea de a aduce o singură lege: legea, că fiecare plugar să fie luminat.

Să ni se permită a observa, că această „dorinţă“ este o simplă demagogie, de care dl Mihalache nu se poate lipsi.

Poate nu este dsa la putere, unde poate aduce ori ce lege ar dori? Ce putere îi mai trebue?

In felul acesta, ne vom trezi într'o bună zi, cu o scrisoare de la dl Madearu, care va zice, că şi el ar vrea să aibe puterea de a aduce legea, că fiecare cetăţean al ţării să fie bogat şi fericit

Revin la obiect. „Scrisoarea“ nu prea are mare folos pentru ţăranii bănăţeni, cari cunosc perfect de bine felul cum trebue lucrat pământul. Acei ţărani, cari au cunosc acest lucru, nu cetesc nici „scrisoarea“, pentrucă nu ştiu ceti: sunt analfabeţi.

Ce priveşte problema intensificării producţiei agricole, ne permitem să dăm dlui Mihalache următorul sfat:

Ministerul de domenii, are o sumedenie de funcţionari parasiţi: directori şi secretari generali, directori, secretari, subdirectori, inspectori, — **toţi pentru „îndrumări agricole“ şi dzeu mai ştie, ce treburi inutile, — cari încasează sume fantastice, pentru a încurca treburile la minister şi a nu produce nimic positiv.**

In Banat, există o gazetă: „Cuvântul Satelor“, scrisă de plugari luminaţi, cari au în jurul lor, pe cei mai pricepuţi agricultori români bănăţeni, — adecă, pe aceia, pe cari dl Mihalache îi laudă în „scrisoare“.

Să trimită dl Mihalache la plimbare, pe toţi directorii şi inspectorii săi şi să angajeze cu lefuri mari, pe cei dela „Cuvântul Satelor“, să le pună la dispoziţie cele 20 automobile, despre cari era vorba să fie vândute şi nu s'au vindut — şi să trimită pe aceştia în vechiul regat — la coadă, cum zice dl ministru — ca să înveţe pe plugarii din Topoloveni şi jur, cum se cultivă pământul şi cum se obţine o recoltă mai bopată. Să nu se mai samene porumbul la Topoloveni cu parul şi să nu se mai lase 4—6 fire la un loc, etc., etc. Ion Ciucurel şi tovarăşii săi dela „Cuvântul Satelor“ vor şti cum trebue educat ţăranul incult şi vor şti să le facă demonstraţii practice, ca să aibe folos aceia, cari văd şi aud.

Inspetorii şi profesorii agricoli. nicicând nu vor fi în stare să producă un astfel de rezultat, pentrucă toţi sunt din neamul „bonjuriştilor“ şi vorbesc pe limba „păsărească“ sau „domnească“ — pe care ţăranul nu o înţelege. Plugarii bănăţeni nu ştiu vorbi „păsăreşte“. Nici cei din Topoloveni, deşi dl Mihalache le-a fost dascăl.

In altă ordine de idei, întrebăm: oare ce ar folosi ţăranului recolta bogată, când bucatele nu au valoare?

Nu este o crimă strigătoare la cer, aceea. ce jidanii cerealişti fac cu bieţii noştri plugari?

Produsul unui chilogram de grâu, îl costă pe plugar 7 lei, iar el trebue să-l vândă cu 5.

Până când nu se rezolvă problema grâului, cu eliminarea speculanţilor jidani, până atunci plugarului nu i se poate da ajutor.

Să-i dai credit şi să laşi specula liberă, înseamnă a seduce şi a înşela pătura plugărească, în mod conştient şi criminal.

Va fi oare în stare dl Mihalache, ministrul „scrisorilor“ să rezolve această problemă?

Hotărât: **nu!**

Alături cu jidanii nu se poate lupta contra lor.

Problema grâului se va rezolvi atunci, când plugarii români vor cunoaşte adevărata cauză a mizeriei lor şi vor cere într'un singur glas:

Să vină cuziştii!

Până atunci nu se va face nimic! **A. Ţieranu.**

Gala Galaction şi „Avoidas Zion“

— O scrisoare a d-lui Atanasie I. Niţeanu —

Gara Predeal, Sâmbătă 23 Iunie 1929.

Mult stimate şi venerate Domnule Cuza,

Fidel informator Cuzist şi doritor înfruntător al mult nerusinatului, **Gala Galaction,** care cu nevrednice, poartă darul preoţiei, pentru a ne batjocori sfânta noastră lege Creştină, vă trimit, cu multă grabă, cele ce citesc din „Dimineaţa“ No. 8098. 4. 7. 1929:

„Secţiunea **„Avoidas Zion“:** Moşilor, organizează în ziua de Duminică 7 Iulie cor. ora 10 dimineaţa, în sala cinematografului „American“ calea Moşilor No. 221, **O mare serbare de propagandă** cu următorul program: **„S. S. părintele Gala Galaction,** va ţine o conferinţă; membrii Soc. Profesorilor de limba ebraică „Hamorah“ va intona cântece în ebraică, idiş, şi vor face lectură humoristică“.

„Va rula filmul cinematografic: **„Palestina paradisul Copiilor“.**

„Invitaţiunile se pot ridica dela dnii: H. Cheldmann, calea Moşilor 315; Ferd. Feldmann calea Moşilor 338; Leon Schwartz Sos. Ştefan cel Mare 127“.

Indrăznesc un scurt comentar: Acest spurcat preot cu numele de botez Grigore Pişculescu, actual. Decan al facultăţii de teologie (!?) din Chişinău, în loc de a-şi sfinţi Duminica liturgisind sau măcar a se închina în biserică, dimpotrivă, iată ce grozavă pângărire face!

Oare Biserica noastră, nu mai are nici un stăpân?

Cum: Un Decan de facultate teologică, nu-şi găseşte alt rost mai prielnic de a conferenţia Duminica. de cât în cântece ebraice, în idiş, şi a face **lectură humoristică?**

Pentru Dumnezeu, rog cu multă smerenie şi cu toată râvna creştinească, pe toţi membrii Sfântului nostru Sinod, **Să-l lege burduf** pe acest nevrednic Decan de facultate teologică. si să-l trimită în fundul **„Ghecnei“,** căci alt loc, pentru el, mai prielnic nu mai poate fi.

Vai de tine, **facultate teologică din Chişinău,** dacă **Cel Dintâi** Decan al tău, îţi este hărăzit să-l ai în **„Idiş“** şi în **„Humoristică“!**

Cei ce au urechi de auzit:

Să mă audă!

Binevoiţi vă rog. dle profesor Cuza. şi al meu ilustru Sef suprem, a primi cele mai sincere şi mai devotate ale mele salutări.

Atanasie I. Niţeanu

•

Unesc glasul meu de protestare. cu indignarea legitimă a vrednicului nostru luptător pentru Biserică, d. Atanasie I. Niţeanu, valoros publicist de multi ani, şi unul din conducătorii societăţii de ajutor creştinesc. din capitală, „Patriarhul Miron Cristea“. Şi împreună cu toţi creştinii, cari ţin la biserica lor:

Cerem celor în drept să pună capăt scandalului Gala Galaction!

Cei în drept, sunt reprezentanţii Bisericei şi profesorii de la Facultatea de Teologie din Chişinău.

Căci Gala Galaction poartă haina de **preot,** şi este **decan,** al acelei Facultăţi de Teologie.

In această îndoită calitate, ca preot creştin şi ca profesor, nu este posibil ca **„Părintele Gala Galaction“** — cum îl anunţă afişul — să continue a ni oferi spectacolul de a figura ca **număr distractiv.** al reprezentaţiilor jidăneşti, în idiş: în ceasul tocmai când creştinii serbează liturghia Duminica.

„Avoidas Zion“ — care înseamnă „Slujba Zionului“ — nu se potriveşte cu slujba altarului, şi nici cu îndatoririle către şcoala românească, ale unui profesor de teologie, creştin: trebuind să dea exemple de cucernicie şcolarilor săi.

In consecinţă:

Autorităţile superioare, bisericeşti. şi profesorii Facultăţei de teologie, din Chişinău, au datoria să intervină imediat.

Vor interveni, nu vor interveni — „Apărarea Naţională“ va continua să-şi facă datoria de a da publicităţii **uneltirile jidăneşti,** ale „Părintelui Gala Galaction“: ca si pe acei, cari îl tolerează, sau îl sustin.

Hahamul umoristic, Gala Galaction — care s'a furisat în Biserica şi în scoala românească — trebue trimes: în **„Avoidas Zion“!** A. C. CUZA.

Apărarea Naţională“.

Glume

38 grade la umbră. Fapt autentic. Directorul gazetei noastre, obosit de căldura tropicală, dună prânz la ora 2, zice funcţionarului din birou:

Mă culc pe o oră si te rog să nu mă conturbi decât numai în cazuri foarte urgente.

La ora 2½, funcţionarul vine şi'l trezeşte: a venit un ţăran şi are ceva foarte urgent de comunicat.

Directorul se scoală, se îmbracă şi intră în birou unde un ţăran îi spune următoarele cuvinte:

Am să plec la 3 cu trenul şi mă grăbesc să nu'l scap si am venit să vă văd si să vă întreb ce mai este nou în ţară.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

pă învăţatul Dr. Paulescu, din revista „Facla Românească“).

15. Barzialai, jidan avocat După învăţatul Dr. Paulescu, din revista „Facla Românească“).

16. Goliger, jidan arhitect (După învăţatul Dr. Paulescu, din revista „Facla Românească“).

17. Feldstein jidan arhit. (După învăţatul Dr. Paulescu, din revista „Facla Românească“).

18. Adolf Stern, fost deputat ţărănist, preşedintele lojei pur jidăneşti „Noua Fraternitate).

19. Adolf Magder, secretarul U. E. R. (Dl prof. Dr. Paulescu ne spune că acest mare ordin francmasonic are un caracter jidănesc, ateu, anticlerical, şi că el primeşte cuvântul de ordine de la „Grand Orient de France“, — dela „Liga Dreptului Omului“ din Paris, — şi mai cu seamă de la „Alianţa Universală Israelită“ din Paris).

20. Ing. Arthur Popescu, profesor la Şcoala de Meserii.

21. Părintele Mihălcescu, decanul Facultăţii de Teologie din Bucureşti.

23. Dr. Eraclie Sterian, medic.

24. I. G. Duca fost ministru.

25. N. Titulescu, ministru plenipotenţiar şi trimis etraordinar la Londra.

26. Mihai Popovici, ministru de Finanţe în guvernul Maniu.

27. Gh. Lungulescu, publicist şi Conferenţiar la Casa Şcoalelor, etc., etc.

Proporţia membrilor jidani e de 69 la sută. Bine înţeles că nu ne putem ocupa de numele tuturor acestor jidani francmasoni.

Dupăce am arătat destul de minuţios rolul şi activitatea acestei organizaţii masonice, după proprii declaraţii şi mărturisiri de către membrii de frunte în loje socotim de prisos a mai face vreun comentar, având în vedere că faptele vorbesc dela sine îndeajuns şi că cititorul atent şi luminat va şti singur să tragă necesarele conclusii, menite a contribui la necesitatea imperioasă de desfiinţare a Francmasoneriei în scumpa noastră Românie întregită în hotarele sale naţionale şi firesti.

Marea Loje simbolică a României.

Am spus în repetate rânduri că lojele din Transilvania nu recunosc nici unitatea noastră naţională şi firească, nici teritoriul din Ardeal, Banat, Crişana şi Maramureş ca făcând parte din corpul României, unul şi indivizibil cum să spune în Constituţia noastră, şi că ele nu numai că consideră acest fapt, sfânt pentru noi românii, ca ceva vremelnic, dar şi că toate activităţile lor în ţară cât şi în străinătate să bazează pe desmembrare şi distrucţie pe toate căile posibile şi imposibile, **fapte pe care dealtfel le poate constata zilnic oricine prin presa jidano-maghiară din acest sfânt teritoriu,** negăsind încă, până azi, pe nimeni care nu numai să pună căluşă în gura acestor scribi, dar să facă şi pe conducătorii lor din loje să înţeleagă cât de mult doare pumnul de fier românesc, aplicânduli-se fără teamă faţă de patronii lor ocultі, sau faţă de marele capital jidănesc internaţional.

Din cele ce urmează în reproducerea Memoriului-Protest, de aci, adresat în lunile Maiu—Iunie 1924 de către principalii confraţi a lojei „Române No. (azi afiliată la „Marele Orient din România“) din Bucuresti către marea lojă masonică din New-York, spre a avea în benevola vedere pe francmasonii Ossias Lang şi Towsend Scuder, privitor la atitudinea francmasonului Costa Foru, membru al Comisiunei consultative instituită în Septembrie 1924 pentru afilierea lojelor din Ardeal şi Banat la cele din vechiul Regat, putem câştiga şi mai edificătoarea concluzie asupra spiritului de **ostilitate pronunţată faţă de noi românii şi faţă de România.**

In acest Memoriu-Protest francmasonii jidani, — conspiratori universali, — cu numele: 1. Ossias Lang. 2. Towsend Scudier, 3 I. Blumenthal, 4. N. Hornstein, 5. N. Davidovici, 6. V. Steria (recte Stern) etc., etc. să plâng contra jidănitului Costa Foru că intenţionează a fuzicna cu lojele din Ardeal si Banat. — ce trebue să-şi păstreze independenţa în interesul Francmasoneriei universale. — şi cu lojele. nuanţa Pangal. fără a consulta pe ceilalti membrii şi loje asupra conditiunilor intereselor generale şi universale a Franc-masoneriei. — **şi ce trebue să fie si să rămână superioare oricărora alte interese trecătoare a Statelor crestine,** — şi împiedecând astfel formarea „Marelui Orient American din România“. că atât Costa Foru cât si ceilalti manifestă cu toate ocaziunile ce li se oferă **antidinascism pe faţă.** cum si alte manifestări social-politice. tot pe faţă. ce într'o bună zi pot fi păgubitoare si pentru Marea Lojă din New-York. **ce urmăresc acelasi scop sfânt în ascuns si sub masă înşelătoare, ca şi lojele din Paris.**

Costa Fora e descris apoi în adevăratele sale colori naţionale politice, afirmându-se că face fă

Pogrom în Palestina

Arabi creștini din Ierusalem s'au revoltat în contra jidanilor puturoși, cari se adună acolo în număr mare și zilnic se „roagă“ în fața ruinelor templului lui Solomon — la „pereții lamentațiunilor“ sau „pereții plângerilor“ cum îi numesc dânșii. Aceste „rugăciuni“, nu sunt la fel cu ale creștinilor. Ele se compun din o serie nesfârșită de înjurături și blăsteme la adresa creștinilor.

Pentru a curma aceasta rușine al secolului XX. autoritățile palestiniene, au hotărât să dărâme aceste ruine proaste, din apropierea Sfântului Mormânt, pentru a pune odată sapăt ticăloșiei ce jidanii numesc „rugăciune“.

Din aceste cauză, jidanii s'au supărat foc și au pus la cale pe toți frații lor din lume, să protesteze în contra aceste hotărâri.

Agitațiile au luat un caracter pur jidovesc. Jidanii au atăcat pe creștini pe toate căile posibile, folosindu-se de toate mijloacele tora-talmudice.

Arabii la locul lor, nu s-au lăsat terfeliți de haita puturoasă și lașă de caftangii, ci au luat ciomagul să facă ordine.

S'au născut adevărate războaie în care au fost uciși câteva sute de barbari și sute de răniți.

Populația creștine din Ierusalem și jur s'a pus de partea arabilor, cari apără sfințemia locurilor sfinte, unde a trăit Mântuitorul nostru.

Anglia perfidă și jidovită s'a angajat să apere pe jidani. Astfel bieții arabi au de luptat și cu soldații statului englez, uitat de Dzeu.

Evenimentele din Palestina au o semnificativă importanță pentru toate popoarele creștina din lume, care tresc amestecate cu jidanii.

Se vede, că a început marele r5zboiu de exterminare a rasei jidovești, iar bunul Dzeu, îi judică pentru nenumăratele crime ce au comis asupra popoarelor creștine, cum este de exemplu cazul Rusiei, al Ungariei cu Bela Kun, marele războiu mondial etc. etc. etc.

Inventatorii pogromului în mase se prăbușesc prin propia lor învenție. Să nu se uită că primul pogrom a fost făcut de Mardochai și curva Estera. Vezi textul vechiului testament: Estera 9, 16, unde se spune, că evreii au ucis 75.000 de persi intr'o singură zi.

In intreaga istorie mondială nu există un alt caz similar de selbăticiune omenească.

Evrei, părinții jidanilor de astăzi sunt inventatorii acestui gen de luptă ticăloasă. Numai evreii au măcelărit popoare pașnice, nepregătite la răsboiu.

A. Țieranu.

Edilitate Timișoreană

Cum lucrează consiliul comunal compus din minoritări

In ultimul timp, orașul Timișoara a luat un având nebănuit în ceeace privește construcțiile. Lipsa de locuințe, atât de simțită cu câțiva ani în urmă, nu se mai cunoaște astăzi. S'a clădit enorm de mult, s'au deschis străzi și bulevarde noi, așa că putem spune despre Timișoara să conteze ca oraș mare și modern în această parte a țării.

Municipiul nu și face datoria

Se pot spune însă multe critici la adresa primăriei, în legătură cu desvoltarea din ultimul timp a orașului nostru.

In timp ce particularii clădesc pe capetele, în timp ce ei scot, pe aceste vremuri de criză, capital din peatră seacă pentru clădiți înglodându-se în datorii cu procente mari la bănci, — municipiul se desinteresează de toate străduințele, într'un chip nepermis.

Reproșurile se cuvin în primul rând oficiului d-lui Vidrighin, canalizarea și alimentarea cu apă, care, — deși se spune că d. Vidrighin este un om de concepții mari, — nu observă avântul de desvoltare al orașului. Sunt străzi care se deschid acum, străzi pe cari circulația a început sau va începe azi-mâine, — însă lucrările de canalizare nu s'au făcut încă, și nici nu sunt semne că se vor face. Un avocat român care își clădește acum o casă peste drum de Băile Centrale, ne spune că l-a căutat pe d. Smigelsky, locțiitorul d-lui Vidrighin, rugându-l să ia măsuri ca lucrările de canalizare și alimentare cu apă să fie începute și pe strada sa, o stradă care la toamnă va fi locuită. Răspunsul a fost desolant. Oficiul de canalizare e de părere că... să se îngrijească locuitorii de acolo de lucrările necesare. E un răspuns sfidător din partea oficiului d-lui Vidrighin, cel care a scumpit apa la maximum posibil.

... In schimb, străzile locuite de minoritari sunt toate canalizate.

Nu de geaba avem consiliu comunal minoritar!

Cei cu Bulevardul Diaconovici-Loga.

Influența nefastă a domniei minoritarilor la primărie se poate ilustra și cu un exemplu eclatant, exemplul bulevardului Diaconovici-Loga. Pornind de lângă cinematograful din Cetate și terminându-se între poșta centrală și podul Decebal din Fabric, acest bulevard are menirea de a descongestiona circulația între gară și cartierul Fabric. Intr'adevăr, prin străzile strâmte ale cetății, circulația a devenit foarte anevoioasă, pe lângă faptul că este și mai îndepărtată. Prin noul bulevard Diaconovici-Loga, cartierul Fabric este mult mai repede abordabil dinspre gară: se scurtează drumul cu o distanță simțitoare. Ei bine, bulevardul Diaconovici-Loga nu s'a pietruit nici până acuma. Circulația a început mai demult pe această arteră, însă prin nori de praf vara, și prin noroae înspăimântătoare pe timp de ploae.

De ce nu se pietruește acest bulevard?

Fiindcă loturile de acolo sunt ale intelectualilor români.

Consiliul comunal, în care preponderența o au minoritarii, boicotează înadins o atât de importantă arteră de comunicație, *numai fiindcă acolo vor locui români.*

Sunt în Timișoara o mulțime de străzi fără de nici o importanță, cărora însă consiliul comunal le poartă o grijă excesivă *numai fiindcă acolo locuesc șvavi, evrei și alte naționalități.*

Puținii români din consiliul comunal de ce nu observă situația aceasta?

G. Luca.

Cetiți și răspândiți
„Svastica Banatului“

Din viața satelor noastre

Căpăt. După cum am văzut, în articolașul din numerile trecute, că jidanca, fără concursul creștinilor din comună, rămânea rece și fără răsunet la intenția sa, și numai mână în mână cu ei — cei inconștienți — a izbutit să-i înglobeze în păcat. Nu ne putem închipui împrejurările care îi fac pe creștinii Căpeteni să poarte jugul robiei jidovești.

Dovadă că sunt robiți, lăsăm să vorbească cazurile de mai jos:

Intr'o Duminică (nu ne amintim chiar, data fixă) pe când clopotele sfintei biserici, — chemau la rugăciune pe toți credincioșii — înaintea prăvăliei jidanului defilau vr'o 40 de trăsuri încărcate cu nisip adus de Căpeteni din comuna vecină. Este un păcat. Sunt cazuri destule, dar din lipsă de timp nu le putem lucresta pe toate, deocamdată ținem să mai amintim o întâplare mai proaspătă:

După cum am amintit mai sus, că jdanului nu-i prea convine să respecte și să știe de sărbătoare sf. Duminică, nu numai că lucrează în această zi, ci și vândea pânzeturi și alte obiecte din prăvălie.

Pe lână păstorul nostur sufletesc: Valeriu Blajovan, s'a mai asociat un creștin conștient care a înaintat acest caz judecătoriei rurale din Buziaș.

Dar efectul, ce credeți, care a fost?

Nu destul de satisfăcător!

Pe deoparte a fost puțin amendată, iar pe de alta, amnestiată pe bază afirmațiunilor unor martori care pentru banul jidovesc, bunișbucuroși, s'au dat sufletul gheenei.

Iar acei creștini care doresc solidarizarea generală a Românismului, să plătească spesele și advocații vinovatului.

Noi tuturor o spunem: Am răbdat destul tirănia cozilor de topor, de sub stăpânirea habsburgă, iar acum suntem în țara românească și voim să lăpădăm jugul minoritarilor, în deosebi a poporului jidovesc.

Căpăt, August 1929.

Tepelus.

Șuștra. Primim o scrisoare din partea unui plugar, care ne atrage atenția asupra trecutului subnotarului Ciosici, care pe timpul ocupației sârbești a Banatului a cutreerat străzile satului, descarcând focuri de revolver și strigând: Trăiască Serbia Mare, popii români la spânzărătoare. Ciosici de prezent este funcționar la Pretura Recaș și se zice că ar ajunge notar la Petrovasela. Informatorul nostru bănuește, că acest sârb ar fi reușit să cumpere pe careva politician, care îi exoperează numirea, înducând in eroare pe D-l Prefect al județului.

Având in vedere, că nu ni se dau date precise, rugăm pe D-l Prefest să binevoiască a lua in considerație cele din sus și a numi în posturile vacante notari români, cari nu au din ce trăi și cersesc pe la toate ușile după slujbe.

Sârbii entuziazmați să plece în „Velichi Sârbia“ a lor.

ECONOMICE

Prețul banilor:

1 Franc francez	. .	Lei 6·58
1 Florint englez	. .	„ 816·—
1 Franc elvețian	. .	„ 32·43
1 Pengő ung.	. . .	„ 29.39
1 Marcă germ. aur	.	„ 40·20
1 Dolar	. . . . .	„ 168·50
1 Liră italiană	. . .	„ 8·81
1 Cor. Cehoslovacă	.	„ 4.99
1 Dinar	. . . . .	„ 2.96
1 Schilling austriac	.	„ 23·70

Prețul cerealelor

Grâu (100 Kgr.)	. .	570 Lei
Ovăz	. . . . .	370 „
Orz	. . . . .	360 „
Porumb vechi	. . .	560 „
Secară	. . . . .	300 „

A apărut:

Despre Poporație

Statistica, Teoria, Politica ei, Studiu economic politic.

EDIȚIA II-a

Revăzută și adăogită de

A. C. CUZA

(1 Vol. pp. VIII + 700. Prețul 150 lei. București 1929).

Acest volum, pe lângă textul vechiu, cuprinde o **anexă (Scăderea** poporației creștine și înmulțirea jidanilor din orașele României), patru **note** (I. Legea poporație, II. Poporație Franței, III. Poporația orașelor României. IV. Economia politică și poporația) și un **Registru** de materii și nume.

Studiul „Despre Poporație“, astfel adăogit al d-lui Prof. A. C. Cuza, este o **cercetare complectă** a subiectului, totodată teoretică, de economie politică, și practică de politică econom. a țării, lămurind, în deosebi naționalizarea orașelor și problema jidănească.

Recomandăm cu toată căldura cetitorilor noștri studiul „Despre poporatie“.

Se poate cumpăra la redacția noastră.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ții cauză comună cu comuniștii și cu lojele din Ardeal și Banat pentru separatism, autonomie, desmembrare și apoi prăbușirea României.

In continuare să spune apoi: „Avem indicațiuni absolut precise și pozitive că lojele din Ardeal și Banat, 20 la număr, cu 2600 de membrii ordinari, vor să continue **ocult politica naționalistă maghiară, preparând pe toate căile și cu toate mijloacele drumul de bună speranță a Budapestei pentru revenirea Ardealului și Banatului sub fosta dominațiune maghiară.**

O altă greșeală s'a făcut cu ocaziunea unui congres a francmasonilor ardeleni și bănățeni ținut anul trecut la Brașov, în loja „Panonia“, când venerabilul Dr. Weis a declarat că nu poate primi pe români în lojele lor, având în sensul acesta severe ordine din Budapesta. Drept ca urmare această atitudine este strict conservată și sever respectată în toată Transilvania și Banat, — încheie Memoriul-Protest.

Iată așadar un document pe care l-am reprodus spre a vedea și înțelege oricine scopul și menirea de azi a lojelor din Ardeal și Banat. Pot adăoga că originalul să găsește la ministerul de Interne și că nu cred ca foștii miniștrii, cum și actualul, ai acestui resort să nu aibe cunoștință de el, și că dacă nu fac caz explicația o găsim în teribilul jurământ de francmasoni pe care l'au depus întrând în loje.

In ședința acestor loje din 14 Octombrie 1924. întrunită la Brașov, sub președinția lui Dr. Weis s'a hotărât următoarea comunicare către toate lojele din Ardeal:

„Dat fiind că după pacea dela Trianon, o mare parte din teritoriul ungar (?) a fost încorporat la țările vecine, că din punctul de vedere al drepturilor publice (sic), aceste Loji se găseau **suprimat arbitrar (?) activitatea** într'o nouă situație, și că **Puterile de Stat ale nouei Ungarii au „Marei Loji Simbolice a Ungariei“ și a tuturor Lojilor din teritoriul ungar** (așadar ungurii s'au deșteptat abia după ce au constatat cu ochii că Francmasoneria universală e de vină de prăbușirea fostei Ungarii, fapt ce pe noi dealtfel numai bucura ne poate, dar ne și îndeamnă de a avea ochii în patru și urechile în zece), **punând templele lor la dispoziția creștinior catolici**, noi, cari am devenit cetățeni români, am fost împinși de dorința de a continua și de a menține Suveranitaea și activitatea „Marei Loji simbolice“ în România nouă.

In acest scop am făcut diverse demersuri, ce n'au avut întotdeauna succes, din cauza stării de asediu.

Această întâmplare neplăcută nu a împiedecat să convocăm „Marea Adunare“ și să lucrăm în Loji.

Totuși, noi n'am stat inerți. Ați primit noutăți dela noi și canfratele nostru Deutsch Andor din Or ⁎*⁎ Arad, v'a adresat o scrisoare, la începutul anului 1923. Iar voi neați onorat prin răspunsul vostru (iv. 12 din 3 Aprilie 1923).

După mări sforțări, cele 18 Loji și cele 3 Cercuri s'au reunit la 29 Aprilie 1923, și iată unanimele lor resoluții:

a) **Ele vor continua să menție „Marea Lojă Simbolică a Ord⁎*⁎ din Budapesta“, pe întregul teritoriu al României, — ca unica suveranitate masonică, de Rit Ioanit.**

b) Ele vor adopta, **în total și integral, Constituția și Regulamentele generale ale acestei loji simbolice...**

c) Cuvintele „Magyarország“ și „Magyar“ **vor fi înlocuite prin „România“ și „Român“.** In consecință, Suveranitatea noastră va lua, de acum înainte, titlul de **„Mare Lojă simbolică a României“, cu sediul în Brasso (Brașov-Transilvania)...**

„Marea Lojă simbolică a României“ se consideră, din punct de vedere masonic, ca succesoarea directă și de drept, — pe pământul **actual** (?) al României, — a „Marei Loji simbolice a Ungarici“, recunoscută de peste 39 Puteri masonice...

Vă rugăm să ne înscrieți, dela 1 Ianuarie 1925, printre membrii cotisatori ai „Biroului Internațional al relațiilor masonice“, — trimițându-ne un buletin, în franțuzește și un altul în nemțește, în contra unei cotizații și a unui abonament proporționale cu schimbul nostru, ce e foarte redus.

Mulțumindu-vă din toată inima, pentru binevoitoarea și frățeasca intervenție, vă trimitem **Sal⁎*⁎ Sal⁎*⁎ Sal⁎*⁎**

Or⁎*⁎ Brașov, România, 14 Octombrie 1924.

Pro-Mare-Măestru: ss...

Mare Cancelar: ss...

O parte din acest comunicat l-am reprodus după facerea de comparație cu acel al ilustrului nostru învățat Dr. N. C. Paulescu, publicat în revista „Facla Românească“ No. 20 din 27 Maiu 1928, și după convingerea că fie-

INFORMATIUNI

D-l senator Agliceriu, publică în „Voința Banatului" un articol în care descrie năravul porcului sosit acasă dela turmă: Ni'l arată cum fuge înainte, ca să ajungă mai repede la vălău, cum se pune cu picioarele deacurmezișul vălăului, ca să împiedece la mâncat pe ceilalți frați ai săi și la urmă, când s'a săturat, cum răstoarnă vălăul plin de lături.

Porcul sătul se culcă la locul lui și grohăiește satisfăcut, pe când cealalți aleargă guițând de foame.

D-l Agliceriu, termină aceasta poveste cu următoarele rânduri:

Dacă gazdele bune ar îngriji ca mascurele hârbar, sau scroafa folticoasă să nu răstoarne troaca după-ce s'a săturat, ar ajunge cu prisosință hrană și pe seama purcelului rebegit.

Și dacă ceice țin în mână sbiciul puterii, ar lovi câteodată cu pleasna peste urechile (Să nu fie cu supărare nici la sat, nici la oraș — căci așa merge cântecul bată-l întunericul !...) celor ce-și vâră nu numai capul ci și picioarele — larg în stânga și 'n dreapta — în „vălău", s'ar ajunge pânea de toate zilele pe seama tuturora.

Atâta lume este în țara asta frumoasă și bogată care nu cere mai mult dela Inalta Stăpânire.

Aceasta însă, o cere.

Cetind aceste rânduri, — fără să ne dăm seama cum — ne apare Vidrighin, în față. Vidrighin, pe care statul îl plătește cu *480.000 Lei lunar*. Vidrighin, atotputernicul pitic și savant universal al partidului fără „gazdă bună" — cum scrie d-l Agliceriu, sau fără purcar, cum am zice noi. (E vorba de partidul d-lui Maniu.)

Admirăm pe d-l Agliceriu pentru sinceritatea și curajul cu care a pus pe hârtie aceste rânduri prea adevărate. Și noi suntem de părerea domniei sale.

Ca să rămân în spiritul povestei d-lui senator, termin cu cuvintele: țara așteaptă, ca „purcarul" guvernului, care ține în mână „sbiciul puterii", să lovească fără cruțare în toți porcii, cari nu lasă pe semenii lor să se satureze la „vălăul" comun.

Atât — fără a avea intențiunea de a jigni pe cineva... Nici pe d-l Vidrighin...

Nu este vina noastră dacă așa vine povestea d-lui senator Agliceriu.

Redacționale. Cu începere dela acest număr, redacția noastră și-a asigurat colaborarea statornică a d-lui *George Luca,* cunoscut cititorilor bănățeni printr'o colaborare îndelungată la mai multe ziare și reviste din București. D-sa va publica săptămânal în „Svastica Banatului" câte un articol despre chestiuni actuale din Timișoara și Banat.

Crucea Roșie filiala Timișoara roagă pe aceasta cale onorații ei membri să-și achite cotizația incasatorului Nicolae Savu, care se va prezenta la domiciliul onoraților membri cu chitanța soeietății.

Am anexat la acest număr, mandatul postal al administrației noastre, cu rugarea, că onoraților abonați, cari nu au plătit abonamentul să binevoiască a'l achita urgent, folosindu-se de acest imprimat. Mandatul se anexează la fiecare număr, deci și pe adresa domnilor cari sunt în curent cu plata.

Cine abonează foaia noastră, sprijinește o importantă cauză românească și creștină.

Necrolog. In ziua de 21 August a încetat din viață *Sofia Babă,* născ. Vereș, soția d-lui primpretor Baba, din Gătaia.

Inmormântarea a avut loc la 23 August. Serviciul funerar și prohodul a fost oficiat de protopopul Gheția și preoții: Bizeria, Raica, Mregea, Botău, Boharin, Șandru, Olde, Popovici și părintele din Sângeorge.

Au asistat toți intelectualii români din jur.

Transmitem sincerile noastre condoleanțe familiei îndoliate.

D-l Colonel Spiess, directorul de vânătoare a Casei Regale, a fost în Timișoara. Așa se vede că a venit să inspecteze pe Ötvös Balázs, fazanierul importat din Ungaria.

Ce păcat, că nu a adus cu sine pe Charles Rist, ca să vadă, cât e de frumoasă țara lui Hübsch.

In atenția d-lui Prefect al județului. Invățătorii rurali ni se plâng, că nici până în prezent nu sunt verificate gestiunile comitetelor școlare rurale, înaintate pe anii 1926—27 și 28.

De o vreme încoace, treburile comitetului școlar județean par a fi împiedecate și treburile nu mai merg așa, ca până acum. Oare care să fie cauza?

Ofensiva jidovească. In ședința „Sanhedrinului", din Timișoara, din 27 August c. francmasonul Kaboș, subordonat „Marei loje simbolice", din Budapesta, a dat dovată de curaj cușer-talmudic.

A afirmat, *că funcționarii fiscali din județul nostru sunt excroci și hoți.* Nici mai mult, nici mai puțin. Deasemenea s'a plâns, că *guvernul nu a consultat Camera de comerț, la întocmirea legii bursei.*

Jidanul „voinicos" a fost întrerupt și i s'a pus în vedere urmările ce pot avea asemenea declarațiuni. Aceasta nu l'a prea impresionat pe francmasonul Kaboș.

Va să zică harhărul se consideră dictator în Banat și trage la răspundere guvernul României, pentru negligența ce ar fi comis, când n'a consultat „Sanhedrinul" timișorean, la întocmirea unui proect de lege. Ai mai văzut așa ceva?

Ce privește pe funcționarii statului, — jidanul se crede în drept de ai terfeli în tot felul.

Cine să ia apărarea bietului român, funcționar al statului?

Atragem atențiunea domnului Primprocuror și al d-lui Inspector General de Siguranță asupra lui Kaboș, „viteaz" cușer-francmasonic.

Români creștini, ce aveți de spus?

Iți g la Budapesta. In capitala Ungariei s'au ținut săptămâna trecută o mulțime de congrese internaționale și naționale, de cari ungurii s'au folosit pentru a ponegri din nou România în fața străinilor adunați acolo, și pentru a cere revizuirea tratatului dea Trianon. Pentru a vedea la fața locului cele ce se petrec acolo, multe gazete din București și-au trimis redactorii lor la Budapesta, așa că am avut și în presa noastră un adevărat potop despre ce au făcut ungurii, despre ce a zis Bethlen, despre cum au decurs diversele întreceri sportive, într'un cuvânt despre cum s'a petrecut și despre cum... s'a plâns cu acest prilej în capitala Ungariei. Ziarul jupânilor din str. Sărindar — am numit „Dimineața" jidovească — și-a trimis și ea Iți gul ei la Budapesta. Acest Iți g — român de circumstanță, răspunzând la numele de Bănciulescu — a rămas pur și simplu extaziat în fața celor ce a văzut în capitala iredentistă. Extaziat și... incântat. Că ungurii sunt grozavi, că serbările au fost grandioase, că așa, că pe dincolo. A scris și „Curentul" câteva articole despre cele ce a văzut trimisul lui special la Budapesta, însă trimisul special al „Curentului" -- om de o inteligență care nu se poate compara cu cea a Iți gilor dela „Dimineața" — a văzut mai mult decât fastul exterior, a pătruns dincolo de falsitatea aparențelor, a reușit să ne dea o icoană completă a celor ce s'au petrecut la Budapesta în săptămâna Sfântului Ștefan. Trimisul „Curentului" a notat tot, — a notat și amănuntele cari ne interesează direct, și cari dovedesc că tot nu sunt așa de grozavi ungurii, că streinii veniți acolo au știut să pătrundă și ei dincolo de falsitatea aparențelor, dându-și seama de caraghiosul unor lamentări ce nu se mai termină. Toate aceste lucruri Iți g Bănciulescu dela „Dimineața" nu le-a observat. Cetiți articolele lui, și veți vedea cât de văduve sunt de orice observație personală, de orice notă care ne-ar fi interesat și pe noi, cari n'am fost la Budapesta. „Dimineața" a fost mioapă și surdă. Bine i-a zis cine i-a zis: anumita presă...

Inscrieți ucenicii la școală! In baza dispozițiunilor art. de lege XVII din anul 1884, se invită toți meseriașii, comercianții și proprietarii uzinelor industriale și ai fabricanților, cari au ucenici domiciliați pe teritoriul orașului, că în termen fixat de mai jos, sub urmarea de răspundere legală, **să-și înscrie negreșit toți ucenicii băeți și fete, la** școala corespunzătoare de industrie ori de comerț. Cu ocaziunea înscrierii fiecare ucenic fără deosebire va plăti câte 20 Lei taxă de înscriere, iar cărțile și rechizitele, școlare le va procura fiecare patron pentru ucenicii săi. Inscrierile vor avea loc în zilele de 2—7 Sept. și anume: la școala industrială de băeți dela 5—7 ore p. m.; la școala de fete dela 2—5 ore p. m.; la școala comercială dela 2—5 ore p. m. La școala de desemn special înscrierea se va face în 1 Sept. de la 8—11 ore a. m. (în edificiul Școalei de Arte și Meserii). Ucenicii — băeți — sunt obligați a se înscrie la școalele industriale de ucenici și adecă în Circ. I. la școala primară din Str. Gen. Grigorescu, în circ. II. la școala primară din Str. Pipoș și în școala primară din Str. S. Bărnuțiu, în circ. III. în școala primară din Str. Corbului și Piața Lahovari, în circ. IV. la școala primară din Str. Iancu Văcărescu, în circ. V. la școala primară Str. Olteniei. Fetele atât cele din industrie cât și cele din comerț sunt obligate a se înscrie la școala industrială din Cetate școala primară din Str. Gen Grigorescu. Ucenicii de comerț, deasemenea sunt datori a se înscrie în termenul fixat mai sus, la școala primară din circ. IV-a Str. I. Văcărescu. Prelegerile se încep la 10 Sept. a. c.

Mica Publicitate

Atelierul de tâmplărie IOAN COTÂRLĂ Timișoara-Fabrică str. Căpitan Dan No. 7. Vinde mobile de tot felul din lemn stejar, frasin, cireș, nuc, etc. Primește comenzi, pe lângă prețurile cele mai ieftine. Execută în mod ireproșabil ori ce lucrare de tâmplărie. Atelierul și magazinul de mobile se poate vizita zilnic (și în zile de sărbători).

De vânzare trei câini **prepelicari** de 6 luni. Amatori se pot adresa la: **Andrei Lina, Folia.**

Primăria Municipiului Timișoara

No. III. 28450

LICITAȚIE PUBLICĂ.

Primăria Municipiului Timișoara, publică spre cunoștință generală, că in ziua de 20 Septemvrie a. c. se va ține licitație publică in biroul de licitații al Municipiului, Serviciul economic, et. I. ușa No. prin oferte sigilate, cari se vor primi până la aceea oră, pentru darea in antrepriză a lucrărilor de confecționare a

100 costume haine (bluze și pantaloni)
100 parechi ghete-bocanci
200 cămăși
200 indispensabili
100 buc. chipiuri

pe seama a 100 elevi din căminele de ucenici.

Amatorii pot vedea condițiile cpeciale, precum și intrep dosarul de licitație la Serviciul economic.

Licitația publiță se va face conform dispozițiunilor art 70-80. din legea contabilității publice.

Concurenții pentru a putea a fi ndmisi la licitațiune, vor depune odată cu ofertele și garanția de 6% in numerar sau efecte de stat.

Timișoara, la 23 August 1929.

Primăria Municipiului Timișoara.

110/1929
No. 4618/1928 port.

PUBLICAȚIE DE LICITAȚIE.

Subsemnatul Portărul aduc la cunoștința publică, că in urma decisului cu No. G20479/1938 al Judecătoria Urbană I Timișoara in favorul lui Eder Constantin dom. in Timișoara repr. prin Dr. Béla Kálmán Iun. avocat din Timișoara pentru suma de 2150·— Lei capital restant, 12% dobânzi dela 1 Aprilie 1929 și pentru spese cele ce se vor mai stabili se fixează termen pentru efectuarea licitațiunei pe ziua de **3 Septemvrie 1929 ora 3 p. m.** din Timișoara Viile Fabrica II. Str. Câmpina 2 pe când și unde se vor vinde prin licitație obiectele secvestrate și anume: mobile de camerăși un porc prețuite in 4600·— Lei.

Timișoara, la 3 August 1929.

D. Rakovitz, portărel.

Primăria Municipiului Timișoara

No. III. 29481.

PUBLICAȚIUNE.

Primăria Municipiului Timisoara in urma adresei Nr. 450/1929 a Consilieratului Agricol din județul Timiș-Torotal aduce la cunoștința indreptățiunilor din localitate să nu mai face nici un fel de lucrări pe terenurie exoropiate în hotarul orașului Timișoara cu cari sunf improprietăriți, până când nu li se vor preda aceste terenuri de către inginerul operator în mod definitiv.

Timișoara, la 24 August 1929.

Primăria Municipiului Timișoara.

care își poate da de acuma mai bine seama asupra obrăzniciei scribilor dela ziarele jidanomaghiare îl dau publicității de demascarea perfidiei francmasone din Ardeal și Banat.

Intr'un consiliu stăpânit de entuziasm, consiliu compus din 7 confrați fruntași ce vor reprezenta cu depline puteri Constituția masonică și ce mai sunt însărcinați a conduce și a păstra agendele până la recunoașterea legală a lojelor, s'a hotărât în Maiu 1924 următoarele:

„Comitetul alegând și îndeplinind toate formalitățile spre a se potrivi spiritului nouei legi privitoare la persoane juridice, articolul 98 din regulamentul acestei legi noui silește a forma Consiliul de Administrație, caz ce ne împiedecă convocarea marei noastre adunări pentru 30 Iulie 1924, zi în care a fost ales supremul nostru demnitar oficial și consilier al „Marei Loji simbolice din România".

In virtutea aceasta a luat ființă activitatea marei noastre loji la 3. VIII 1924 în mod deschis, când apoi și Tribunalul competent a dispus cu No. 94/1924 înregistrarea la 27. Ig. declarând de persoană juridică „Marea noastră Lojă simbolică din România", fapt ce să poate constata și din registrele asociației noastre la pag. 154.

In baza aestor fapte și în consecință asupra recunoașterei suveranității noastre anterioare de către masoneria universală „Marea Lojă simbolică din România" și-a reluat fără zăbavă activitatea sa suverană asupra întregei țări.

Consiliul Federativ al acestei Mari loji simbolice a ținut prima sa ședință la 8 Octombrie 1924 transmițând afectoasele lor respecte tuturor fraților masoni mondiali, totodată exprimând via și sincera lor dorință de reluarea raporturilor cu toate forțele masonice, cu atât mai mult că așteptarea a depășit timpul de 7 ani, având în seamă următoarele principii: „Transformarea dreptului public înfăptuit prin formarea României mari nu poate atinge cu nimic suveranitatea noastră masonică. Marea noastră loje se consideră ca loje suverană având toate gradele simbolice ca și predecesorii noștrii, nu stă sub controla nici unui mare Orient din țară, rămânând în toate suverană și absolut independentă în acțiunile sale.

Lojile ce sunt sub auspiciile lor, — compuse din 18 Loji și 3 Cercuri masonice, — au luat ființă pe baza autorizației definitive eliberată de Marea Loje simbolică a Ungariei, ce e suveranitate masonică recunoscută de aproape toate puterile masonice mondiale. De notat e faptul, citind aceste afirmațiuni, ca în Ungaria de azi, redusă la adevaratele sale hotare naturale și naționale, toate lojele au fost desființate oficial la 20 Septembrie 1920 prin un ordin discret al guvernului adresat prefecților și primarilor.

(Va urma).

CINEMA:

CETATE: 2 și 3 Sept. — APOLLO: 4 și 5 Sept.
CONCORDIA: 7 Septembrie

Cursa fecioarelor

La ce pericol se expune o fată naivă, care pleacă din casa părinților săi?!...

In rolurile principale:

Albert Steinrück, Suzy Vernon, Vivian Gibson.

Institutul de Arte Grafice „CARTEA ROMANEASCA" Sucursala Timișoara, Piața Tepeș-Vodă 2. — Telefon: 1200.